

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 245/2013-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. septembra 2013 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti S., K., zastúpenej advokátkou JUDr. A. K., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 3/2010 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 4 Ro 113/2009), za účasti Okresného súdu Nové Zámky, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo S., K., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom

Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 3/2010 porušené boli.

2. Okresnému súdu Nové Zámky prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 3/2010 konal bez zbytočných prietáhov.

3. S., K., priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré jej je Okresný súd Nové Zámky povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Nové Zámky je povinný uhradiť S., K., trovy konania v sume 275,94 € (slovom dvestosedemdesiatpäť eur a deväťdesiatštyri centov) na účet jej právnej zástupkyne JUDr. A. K., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. januára 2013 doručená sťažnosť S., K. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejedanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 3/2010 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 4 Ro 113/2009).

Sťažovateľka v sťažnosti najmä uvádza:

«Dňa 15. 05. 2009 sťažovateľ podal na Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „Okresný súd“ alebo „súd“) návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 3.101,05 Eur (93.421,87 Sk) s príslušenstvom. Predmetom žalobného návrhu bol nárok sťažovateľa na uhradenie nájomného a záloh za služby spojené s užívaním bytu, ktorý

si uplatnil titulom nájomnej zmluvy uzatvorenej so žalovaným – L. M. Predmetný žalobný návrh bol Okresnému súdu doručený dňa 27. 05. 2009. Okresný súd Nové Zámky vydal dňa 13. 10. 2009 Platobný rozkaz, č. k. 4 Ro/113/2009-83, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sťažovateľovi sumu 3.101,05 Eur (93.421,87 Sk) spolu s poplatkom z omeškania vo výške I promile/deň z istiny od 01. 01. 2009 do zaplatenia a nahradil trovy konania vo výške 442,24 Eur. Žalovaný podal dna 02. 11. 2009 proti Platobnému rozkazu č. k. 4 Ro/113/2009 zo dňa 13. 10. 2009 odpor a navrhol, aby súd platobný rozkaz zrušil, vo veci nariadil pojednávanie a návrh žalobcu po vykonanom dokazovaní v celom rozsahu zamietol.

Prvé pojednávanie vo veci prebehlo dňa 03. 06. 2010, na ktorom pojednávaní súd poskytol účastníkom lehotu do 30. 09. 2010 na mimosúdne vyriešenie sporu vzhľadom na potrebu prerokovania premlčaných pohľadávok sťažovateľa na VÚC N. Táto lehota bola na základe žiadosti sťažovateľa zo dňa 29. 09. 2010 predĺžená do 15. 10. 2010. Podaním zo dňa 13. 10. 2010, súdu doručeným dňa 15. 10. 2010, sťažovateľ oznámil, že trvá na pokračovaní v súdnom konaní, nakoľko žalovaný nesúhlasí s vysporiadaním veci dohodou, a to ani napriek zníženiu žalovanej pohľadávky o premlčanú časť 1.961,40 Eur. Predmetným podaním sťažovateľ súčasne zobral svoj návrh čiastočne späť.

Dňa 26. 04. 2011 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania, po ktorom mal súd nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odboru energetiky. Výzvou zo dňa 26. 04. 2011 Okresný súd vyzval sťažovateľa na predloženie listinných dokladov a na zaplatenie trov znaleckého dokazovania.

Sťažovateľ podaním zo dňa 12. 05. 2011, súdu doručeným dňa 13. 05. 2011, zaslal súdu požadované listiny a vyjadril sa k priebehu pojednávania zo dňa 26. 04. 2011. Súd Uznesením č. k. 5 C 3/2010 zo dňa 25. 07. 2011 ustanovil znalca z odboru účtovníctva... Keďže od podania žalobného návrhu sa stali splatnými aj ďalšie platby nájomného a úhrad spojených s užívaním sporného bytu, sťažovateľ podaním zo dňa 29. 08. 2011 navrhol zmenu návrhu na začatie konania, a zároveň podal návrh na rozšírenie predmetu znaleckého dokazovania.

Uznesením zo dňa 07. 09. 2011 okresný súd rozhodol tak, že zmenu petitu žalobného návrhu nepripúšťa. Predmetné uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 19. 09. 2011... listom

zo dňa 16. 08. 2012, súdu doručeným 20. 08. 2012, podal sťažovateľ sťažnosť na postup súdu predsedovi okresného súdu, v ktorej poukázal na to, že od začiatku konania resp. od vykonania posledného procesného úkonu súdom uplynula neprimerane dlhá doba a preto žiada, aby súd urýchlene konal.

Predseda okresného súdu listom zo dňa 23. 08. 2012, zn. Spr 1552/2012, sťažovateľovi doručeným dňa 31. 08. 2012, oznámil, že spis sa nachádza u znalkyni Ing. J. S. a nakoľko znalecký posudok nebol vypracovaný, pričom je potrebný pre rozhodnutie vo veci, bude termín ďalšieho pojednávania určený až po vypracovaní predmetného posudku. Zároveň uviedol, že znalkyňa nevypracovala znalecký posudok v stanovenej lehote, preto bola zo strany konajúcej sudkyne úpravou zo dňa 27. 04. 2012 a následne 10. 07. 2012 urgovaná na podanie posudku. Zároveň uviedol, že ak znalkyňa nedoručí posudok do konca mesiaca august 2012 bude jej uložené poriadkové opatrenie.

Sťažnosť na prieťahy v konaní zo dňa 20. 08. 2012 predseda súdu vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko v konaní neboli zistené prieťahy.

Od 31. 08. 2012 až po súčasnosť, okresný súd nevykonával vo veci žiadny úkon.»

Podľa názoru sťažovateľky „predmetné občianskoprávne konanie, ktoré trvá od roku 2009, nemožno hodnotiť ako zložitú vec. Napriek tomu v konaní okresného súdu sa prejavujú ničím neodôvodnené zbytočné prieťahy, spočívajúce v málo plynulej, pomalej, nedostatočnej a neefektívnej činnosti okresného súdu napr. pri zabezpečovaní dôkazov potrebných pre rozhodnutie veci – znaleckého posudku.“

Sťažovateľka žiada o „finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,- Eur, ktoré považuje za spravodlivé najmä vzhľadom k dĺžke trvania ujmy, ktorú utrpel v dôsledku porušenia jeho základného práva a vzhľadom na intenzitu, akou na neho táto nečinnosť súdu a jeho neefektívny postup doliehal“.

Na základe uvedenej argumentácie sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo S... upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. pod sp. zn. 5 C 3/2010 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Nové Zámky prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov.

3. S. priznáva finančné zadosťučinenie 3.000,- Eur (slovom tritisíc eur), ktoré je okresný súd povinný vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. S. priznáva trovy konania/právneho zastúpenia 275,94 Eur (slovom dvestosedemdesiatpäť eur 94/100), ktoré je okresný súd povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. A. K. č... do dvoch mesiacov od tohto rozhodnutia.“

Ešte pred predbežným prerokovaním ústavný súd požiadal predsedu okresného súdu o vyjadrenie k sťažnosti. Na žiadosť ústavného súdu reagoval predseda okresného súdu, ktorý v prípise sp. zn. Spr 1669/13 z 5. apríla 2013 popísal doterajší priebeh namietaného konania a v nadväznosti na to v ňom okrem iného uviedol: *„... napriek tomu, že v danom prípade došlo k určitým časovým posunom vo vybavení tejto veci, no stalo sa tak výlučne z objektívnych dôvodov s ohľadom na veľkú zaťaženosť súdu – na neustále sa zvyšujúci nápad vecí Po, C, Er, ich rozsiahlosť a právnu náročnosť pri nemeniacom sa počte sudcov, vyšších súdnych úradníkov a asistentov vybavujúcich túto agendu. Z tohto dôvodu, že nakoľko došlo k situácii, že niektoré úkony neboli vykonané bezodkladne, je nepochybné, že konajúca sudkyňa mohla postupovať razantnejšie vo vzťahu k znalkyni a... mohla pristúpiť k poriadkovému opatreniu alebo ustanoveniu druhého znalca, načo bola sudkyňa upozornená, aby sa v budúcnosti týchto nedostatkov vyvarovala. Vzhľadom na vyššie uvedené považujem túto sťažnosť za čiastočne opodstatnenú, čo sa týka neprimeranej lehoty vypracovania znaleckého posudku.“*

Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 245/2013-17 zo 7. mája 2013 prijal sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v rozsahu namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 3/2010.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedu okresného súdu, aby prípadne doplnil svoje vyjadrenie k sťažnosti sp. zn. Spr 1669/13 z 5. apríla 2013 a zároveň oznámil, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predseda okresného súdu v prípise sp. zn. Spr 1669/13 doručenom ústavnému súdu 11. júla 2013 oznámil, že netrvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, pričom zároveň oznámil, že nepovažuje za potrebné doplniť predchádzajúce vyjadrenie okresného súdu k sťažnosti z 5. apríla 2013.

Ústavný súd 24. júla 2013 vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľky, aby sa vyjadrila, či trvá na konaní ústneho pojednávania, a zároveň jej zaslal vyjadrenia predsedu okresného súdu sp. zn. Spr 1669/13 z 5. apríla 2013 a zo 4. júla 2013 na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska. Právna zástupkyňa sťažovateľky v podaní doručenom ústavnému súdu 2. augusta 2013 oznámila, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania, pričom možnosť zaujať stanovisko k vyjadreniam predsedu okresného súdu nevyužila.

Vzhľadom na oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľky a predsedu okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Zo sťažnosti, z obsahu spisu okresného súdu sp. zn. 5 C 3/2010 a z písomných vyjadrení účastníkov konania ústavný súd zistil tieto skutočnosti:

Dňa 27. mája 2009 sťažovateľka doručila okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie peňažného plnenia s príslušenstvom z titulu nájomnej zmluvy, ktorému bola pridelená sp. zn. 4 Ro 113/2009.

Okresný súd platobným rozkazom č. k. 4 Ro 113/2009-83 z 13. októbra 2009 zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 3 101,05 € s príslušenstvom a na náhradu trov konania. Keďže odporca podal proti platobnému rozkazu odpor, vec bola 8. januára 2010 prevedená do registra „C“ a bola jej pridelená nová sp. zn. 5 C 3/2010.

Dňa 29. januára 2010 doručoval okresný súd odpor na vyjadrenie sťažovateľke a následne nariadil pojednávanie na 3. jún 2010; toto pojednávanie bolo odročené na návrh účastníkov konania, ktorí vyhlásili, že sa pokúsia o mimosúdne vyriešenie sporu, pričom im bola poskytnutá lehota do 30. septembra 2010.

Dňa 15. októbra 2010 sťažovateľka doručila okresnému súdu čiastočné späťvzatie žaloby, ktoré bolo následne doručované 25. októbra 2010 odporcovi na vyjadrenie.

Dňa 26. apríla 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na zabezpečenie originálu nájomnej zmluvy a dokladu o zaslaní vyúčtovania pre odporcu. Účastníci konania boli zároveň zviazaní zložiť na trovy znaleckého dokazovania preddavok v sume každý po 150 €.

Okresný súd uznesením sp. zn. 5 C 3/2010 z 25. júla 2011 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru účtovníctva.

Sťažovateľka 31. augusta 2011 doručila okresnému súdu návrh na zmenu petitu žaloby, ako aj rozšírenie predmetu znaleckého dokazovania.

Okresný súd uznesením sp. zn. 5 C 3/2010 zo 7. septembra 2011 nepripustil zmenu petitu žaloby.

Dňa 19. októbra 2011 bol spisový materiál odoslaný znalcovi, ktorý ho prevzal 7. decembra 2011.

Okresný súd 18. apríla 2012, 11. júna 2012 a 8. októbra 2012 urgoval znalca na predloženie znaleckého posudku vo veci.

Dňa 19. novembra 2012 požiadal znalec o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku; okresný súd žiadosti znalca vyhovel a určil mu novú lehotu na vypracovanie (do 15. januára 2013).

Znalecký posudok nebol vypracovaný ani po uplynutí (novej) predĺženej lehoty, okresný súd preto 1. marca 2013 vyzval znalca na oznámenie okolností, ktoré mu bránia v jeho vypracovaní. Znalec v reakcii na výzvu okresného súdu oznámil, že vzhľadom

na mimoriadnu pracovnú vyťaženosť nedokázal vypracovať znalecký posudok a „žiada o odklad termínu“.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 3/2010.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným

rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný urobiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 a ods. 4 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Ak súd zistí, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu informuje tých, ktorí boli predvolaní alebo upovedomení. Súd spravidla uvedie deň, keď sa bude konať nové pojednávanie. Dôvod na odročenie sa uvedie v zápisnici alebo poznamená v spise.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priesťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

1. Pokiaľ ide o právnu zložitost' preskúmanej veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom namietaného konania je rozhodovanie o žalobe sťažovateľky, ktorou sa domáha zaplatenia peňažnej pohľadávky s príslušenstvom z titulu nájomnej zmluvy. Obdobné spory tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej agendy okresných súdov, pričom k tejto problematike existuje rozsiahla a v zásade ustálená judikatúra všeobecných súdov. Ústavný súd preto nepovažuje prerokúvanú vec za právne zložitú. Obsah súdneho spisu sp. zn. 5 C 3/2010 nepotvrďuje ani faktickú zložitost' predmetnej veci. Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že právnou ani skutkovou zložitost'ou veci nemožno ospravedlňovať doterajšiu dĺžku napadnutého konania.

2. Pri hodnotení doterajšieho priebehu namietaného konania z hľadiska ďalšieho štandardne uplatňovaného kritéria, teda správania sťažovateľky ako účastníčky tohto konania, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 5 C 3/2010 k zbytočným priet'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v namietanom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnost'ou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnost'ou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Zo súdneho spisu sp. zn. 5 C 3/2010 vyplýva, že postup okresného súdu bol od začatia súdneho konania až do nariadenia znaleckého dokazovania v zásade plynulý, avšak obdobie od doručenia súdneho spisu znalcovi (7. december 2011) až do rozhodovania ústavného súdu je poznamenaný neefektívnou a nesústredenou činnost'ou okresného súdu. Napriek tomu, že okresný súd znalca štyrikrát urgoval vo veci vypracovania znaleckého posudku a raz mu predĺžil lehotu na jeho vypracovanie, nemožno hodnotiť jeho postup ako efektívny, pretože vo vzťahu k znalcovi nevyužil poriadkové ani iné procesné opatrenia, ktoré má v súlade s platnou právnou úpravou k dispozícii. Keďže ani po dvoch rokoch od nariadenia znaleckého dokazovania nebol znalecký posudok predložený okresnému

súdu, ústavný súd dospel k záveru, že neefektívnou a nedôslednou činnosťou okresného súdu došlo v namietanom konaní k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal okresnému súdu konať v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 3/2010 bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

IV.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

S'ťažovateľka žiadala, aby jej bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, „ktoré považuje za spravodlivé najmä vzhľadom k dĺžke trvania ujmy, ktorú utrpel

v dôsledku porušenia jeho základného práva a vzhľadom na intenzitu, akou na neho táto nečinnosť súdu a jeho neefektívny postup doliehal“.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na konkrétne okolnosti posudzovanej veci ústavný súd dospel k názoru, že len vyslovenie porušenia sťažovateľkou označených práv neprestavuje pre ňu dostatočné zadosťučinenie. Ústavný súd preto, zohľadňujúc doterajšiu dĺžku namietaného konania a dĺžku obdobia, v ktorom okresný súd konal neefektívne a nedôsledne, rozhodol, že priznanie finančného zadosťučinenia v sume 1 500 € bude v posudzovanej veci primerané (bod 3 výroku tohto nálezu).

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd v zmysle citovaného znenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním JUDr. A. K. Ústavný súd pri rozhodovaní o úhrade trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2012, ktorá bola 781 €, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2013. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. a) a b) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to za každý úkon po 130,16 €, čo predstavuje sumu 260,32 €, pričom po pripočítaní režijného paušálu dvakrát po 7,81 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje celková suma trov konania 275,94 € (bod 4 výroku tohto nálezu).

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. septembra 2013